

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA X. broj 497 25. srpnja 2021.

17. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

RAZDIJELI ONIMA KOJI SU POSJEDALI KOLIKO SU GOD HTJELI.

U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uziđe na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.

Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: »Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?« To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: »Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.« Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: »Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?« Reče Isus: »Neka ljudi posjedaju!« A bilo je

mного trave na tome mjestu.

Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: »Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!« Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali.

Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: »Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!« Kad Isus spozna da kane doći, pograbi ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Iv 6, 1-15

ZNAO JE ŠTO ĆE UČINITI

Gospodine, kruše života!

Nahrani narod svoj, pruži nam utjehu i snagu svoga kruha! Narod je tvoj bio u pustinji gladan. Pustinja nas života neprestano prati, gladni smo kruha i riječi. Dođi i u naše pustinje, otkrij i naše čežnje, utaži i našu glad, ublaži svaku žeđ! Sam preuzimaš brigu za svoj narod u pustinji. organiziraš sve, propituješ sve mogućnosti, a ipak sam sve znaš!

Ti znaš što ćeš učiniti! Ti znaš da trebaš ljubiti, da trebaš pomoći, da trebaš nahraniti! Sve znaš što te čeka, što moraš činiti! Jer, tvoje je poslanje ljubav, tvoj je život služenje, tvoj je smisao volja Očeva, tvoja je bit naše spasenje!

Dođi, Isuse, i danas i obilno nas obdari kruhom života! Obdari nas kruhom i neka pretekne za sve koji su gladni, za sve kojih nema na tvojim misama, a čekaju kruh,

hranu da prežive. Neka pretekne od ovoga našeg stola, a nas nahrani da možemo biti hrana drugima! Daruj nam svoga kruha da i sami postanemo kruh koji se lomi, kruh svima onima koji trebaju svjetlo, istinu, život!
Dođi, Isuse!

Neka nas snaga tvog kruha tako ponese da shvatimo tajnu toga kruha. Neka nas ponese želja da te učinimo kraljem! Ali, Isuse, da te učinimo kraljem svojih srdaca! Kraljem koji će imati prolaz u dubinu našega života, koji će

smjeti mijenjati naše sebične navike i učiniti nas prikladnim da drugima umnažamo kruh radosti i ljubavi, hranu mira.

Isuse, nemoj se od nas povlačiti, nemoj od nas otići. Možda još uvijek i mi želimo samo malo materijalnog kruha i mira, ali te danas iskreno molimo i za obraćenje, novu kvalitetu nesebičnog života da bi prije kruha svagdanjeg među nas došlo tvoje kraljevstvo! Bilo ih je mnogo koji su se nasitili.

Ti, Isuse, imaš hrane dovoljno da nahraniš sve ljude svijeta! Imaš ljubavi da ogriješ sva ljudska srca! Velikodušan si u darivanju koje ne pozna granica! Hvala ti, Isuse!

Neka nas tvoje zahvaljivanje Ocu nad tajnom ovog kruha otvori za ono čudo koje se i danas ostvaruje svaki puta kada blagujemo u euharistiji kruh vječnoga života!

fra Zvezdan

SV. LOVRO BRINDIZIJSKI

Rodio se u Brindiziju, 22. srpnja 1559. Umro je istog dana i mjeseca 1619. godine u Lisabonu. Prošao je obrnutu putanju sv. Antuna, iz Italije u Portugal. Čudo je toliko je taj Božji čovjek putovao i toliko je svetost, unatoč tome, postigao. Stara je naime riječ: «Qui peregrinantur, raro sanctificantur.» To jest: «Koji mnogo putuju, rijetko se posvećuju.» Ali i tu se iskazala franjevačka svetost «na putu» u kojoj su se odlikovali - od samoga sv. Franje - toliki naši sveci.

Uz svestranu opću teološku naobrazbu poznavatelj je biblijskih jezika - hebrejskoga, grčkoga i sirskog. Stekao je to po prirodnom daru za jezike, ali i izvanrednom marljivošću, a sam je to pripisivao osobito daru Blažene Djevice Marije koju je djetinjom pobožnošću

ljubio i štovao.

Njegova je smrt odjeknula po svoj Europi, te su se po svim većim gradovima za nj služile svečane zadušnice. Blaženim ga je proglasio Pijo VI. godine 1783. a svetim Leon XIII. godine 1881. Zbog tog silnog apostolskog žara, potvrđena svetošću života, a na temelju izvanrednih teoloških zasluga za očuvanje vjere, u Kapucinskom je redu i u Crkvi sazrijevala misao da je zavrjedio naslov crkvenoga naučitelja. Za to se, uz druge, zauzeo cijeli njemački episkopat, i to u najteže, Hitlerovo vrijeme (1941.) te papinska univerza Gregorijana u Rimu 1949. godine.

Naš je sv. Lovro bio neumorni proučavatelj i propovjednik Božje riječi. U jednoj propovijedi o snazi Božje riječi - kad god je slušamo u propovijedi ili je molitveno čitamo u Svetom pismu - Lovro ovako zbori:

“Božja je riječ svjetlo razumu, vatra volji, da bi čovjek mogao Boga spoznati i ljubiti. Unutarnjem čovjeku, koji po milosti živi Božjim Duhom, ona je kruh i voda, ali kruh koji je slađi od meda i saća, i voda koja je bolja od vina i mlijeka. Duši je duhovna riznica zasluga, i zato je nazvana zlatom i nadasve vrijednim dragim kamenom. Ona je malj protiv tvrdokornog ostajanja srca u manama, a protiv tijela, svijeta i đavla, mač što odsijeca svaki grijeh.”

fra Bonaventura Duda

ŠTO ČOVJEK STVARNO TREBA?

Od čega živi čovjek? Što on stvarno treba? Što daje smisao i ispunjenje njegovom životu?

Plitak i primitivan odgovor na način: "Mi trebamo dosta jesti i piti,, i tada imamo sve!" od početka je malo za čovjeka koji misli i traži istinu.

Baš u tome što smo živa bića obdarena razumom, leži razlika između čovjeka i životinje prema shvaćanju Aristotela, filozofa: životinja je postigla cilj, ako je našla ispunjenje za svoje nagone i instinkte. Čovjek pak, makar je tjelesno sit, on gladuje i žeda za nečim višim. Njegov duh ide iznad zemaljskog. Ako bi se njegov život ograničio na zemaljsko zasićenje, tada bi to bio "umirući duh". Svi smo čuli za formulu "kruha i igara". Ipak, to ne može za trajno ispuniti čežnju srca. Može biti, da to djeluje neko vrijeme, i da nitko nema ništa protiv zabave i fer sporta na olimpijskim igrama. A ipak, je li to sve?

Kad je Isus učinio veliko čudo umnažanja kruha i mnoge ljude nasitio, htjeli su ga zakraljiti - kao da je on došao zbog toga, da ljudima dade zemaljski kruh. Ipak to je bilo radikalno pogrešno shvaćanje Isusova poslanja: Bog nije postao čovjekom, da bi nam omogućio i zagarantirao luksuzno lagodan život na zemlji nego se radi o Božjem kraljevstvu koje je s njim došlo među nas ljude. To je kraljevstvo ljubavi i mira, pravednosti i samilosti. Njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, jer cijeli svijet ne može biti dovoljan ljudskom srcu.

fra Jozo Župić

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 26. srpnja

Joakim i Ana, roditelji BDM, Anka

UTORAK, 27. srpnja

Klement Ohridski, Natalija, Ljerka

SRIJEDA, 28. srpnja

Prohor, Viktor I. papa, Nazarije,

ČETVRTAK, 29. srpnja

Marta, Lazar, Urban II. papa, Vilma

PETAK, 30. srpnja

Petar Krizolog, Julija, Anda

SUBOTA, 31. srpnja

Ignacije Lojolski, Vatroslava

NEDJELJA, 1. kolovoza

18. kroz godinu

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom nema svete mise.